

Una nit dormint sota terra

Primerament presentar-me, em dic Mònica i des de el 2009 sóc un membre del Grup d'Investigacions Espeleològiques de Granollers, conegut com el GIEG.

Aquesta petita aventura la realitza un grup de 5 persones: Toni Pueyo, Lluís González, Silvia Aldinyach, Joan Carles Godoy i una servidora.

Vam decidir visitar una cavitat anomenada Cova Cuberes situada a Lleida. Com a primera anècdota us explicaré que a part de la logística en comú que s'havia de portar, no us podeu arribar a imaginar que complicat pot arribar a ser portar tot el material personal i necessari per poder passar una nit dins una cavitat: sac de dormir, aïllant, roba interior de recanvi, coberts, tassa, fogonet, frontal i pijama...tot dins un "petate" d'espeleologia que és tan petit que no hi cap res més que el sac de dormir.

La sortida va començar un dissabte. Ens vam llevar molt aviat i emprenguérem el camí cap a Serradell, a Lleida, tot fent una parada per esmorzar i estirar les cames i continuant el camí fins a on la ressenya ens indicava que havíem de deixar el cotxe. Ens vam canviar la roba d'excursionistes i ens convertírem en espeleòlegs. Llavors vam fer l'últim repàs per tal de no deixar-nos res que ens pogués fer falta per passar els dos dies dins de la cavitat.

Després de caminar uns 45 minuts amb tots els "petates" i material pertinent vam arribar a la boca de la cova. Qui havia de dir que entrant per un forat tan petit, l'entrada és una gatera que pot arribar a ser inundable, trobaríem una cova de més de 13 kilòmetres on hi passaríem la nit. Doncs som-hi!!! Pas estret per començar, seguidament passar uns petits llacs

on hi havia instal·lats passamans per no mullar-se, però a causa del pas del temps estaven malmesos i ens vam veure obligats a passar mig per l'aigua. Amunt, avall, arrossega't, puja, baixa...en fi...un no parar durant unes 5 hores, fins que vam arribar a la zona on volíem fer "bivac". Allà hi deixàrem part del material que no ens feia falta per continuar i menjàrem una mica per agafar forces. Ens quedava un caminet per arribar a on volíem anar (la galeria de l'Ascensor).

Després de caminar un parell d'hores més amb un paisatge impressionant, de blocs, diàclasis i pedres amb formacions... arribàrem a un pas molt estret que continuaria amb una gatera i on més d'un, per poder passar hi va deixar fins i tot la roba .....

Per fi vam arribar a l'Ascensor, anomenat així perquè és una galeria ascendent, fraccionada per uns quatre pisos amb +315 metres de desnivell, on hi havia instal·lada una corda fixa per la qual primerament pujàrem i després en reinstal·làrem algun tram per baixar.

Amb el cansament reflectit a les nostres cares, retornàrem pel mateix recorregut fins a on havíem deixat el material per fer "bivac". Ja feia prop de 10 hores que érem dins de la cavitat.

Vam arribar, i en Lluís i en Toni van agafar les mantes tèrmiques que portàvem i com dos arquitectes van dissenyar un "petit xalet" que ens preservaria del fred i on faríem nit. Ens canviàrem, improvisàrem un estenedor i posàrem la roba al ras per veure si a 15°C i amb un tant per cent d'humitat de prop del 100 %, s'eixugava una mica (seria difícil). Vam sopar i fer un petit tastet de tot el que portava cadascú.

Intentàrem dormir, i ens despertà un despertador que ens avisava que ja era de dia, Vam mirar un parell de vegades l'hora i encara que la foscor semblava no donar-nos la raó, ja eren les 8 del matí. Vam esmorzar, vestir-nos, recollir i emprendre la sortida. La tornada la vam fer recordant molts llocs pels quals tornàvem a passar, fins que arribàrem als petits llacs, un senyal de que estàvem a prop de la sortida, i aquella vegada no ens hi vam mirar tant a l'hora de remullar-nos. Després de caminar una estona més, finalment ar-

Bivac a la cova Cuberes. Foto: C. Godoy